

in blagoslova, ki Ste ni jih v imenu tako blizu mi stoječe vojne sile na kopnem in na morju povodom Novega leta sporočili. Spomin na skupaj preživljene dneve polne bojev, zvest visokih činov Mojih vrljih junakov tvorijo ravno tako nerazrušeno vez skupnosti, kakor bom vedel vsak dan ceniti, kako nevenljive zaslugе ste Si Vi v tem svetovno-zgodovinskem času iztekli. Moj vojno-gospodarski pozdrav spremlja Moje junake. V njih vrstah stoje Moji narodi, katerim bo vsemogočni, nad vse pravični Bog milostno naklonil blagoslov miru. V njem leži naše zaupanje, ob njegovi vsemogočnosti in ob naši sili se bo razbil vsak sovražni napor. Karl.

Zasledovanje se zmagovito nadaljuje.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 1. januarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Južno od Rige in pri Smorgonu bila so močna ruska lovska poveljstva zavrajena. Na severnem bregu Pripjete pri Pinsku nasokčili so nemški jezdeci peš dve postojanki Rusov in so vjeli 1 oficirja ter 35 mož. — Fronta nadvojvode Jožefa. Nemškim lovcom se je posrečilo v gozdnih Karpatih neko sovražno utrjeno hišo s posadko razstreliti. Med dolinama Uz in Putna vzele so nemški in avstro-ogrski bataljoni več visočinskih postojank v naskoku in so zavrnili ljute protisunke Rumunov in Rusov. Herestrau in Ungureni v dolini Zabala sta zavzeta. — Armada Mackensen. V severnem delu Velike Valahije bil je Rus zapet vržen. 9. armada je sovražnika v postojanke napol pota Rimnicul-Sarat in Focsani, donavska armada pa v mostičje od Braile nazaj potisnila. V Dobruški zožili so uspehi nemških in bolgarskih čet rusko postojanko mostičja vzhodno od Macina znatno. Včeraj smo vjeli tam 1000 mož, zaplenili pa 4 kanone in 8 strojnih pušk. V pokrajini izliva Donave je bolgarsko varstvo reke okoli 50 Rusov pokončalo, ki so reko sv. Jurja v čolnih preplavili.

Prvi generalkvartirni mojster
Ludendorff.

Čedno kožo

Obraz in rok opazujemo pri mnogih ljudeh. Za zdravje telega telesa je lepa, bela in mehka koža jako potrebna, ker samo čista in mehka koža omogoča nemoteno dihanje. Lep obraz in čepi roke sploh napravijo na druge ljudi ugleden utis, dolci ljudem ne ugajajo obrabi, ki jih kaže solnčne poge, ogrci, madeži, rdečica i. dr. Nadajte pa, kar je jako važno, motijo te nečistoče kože dihanje, kar tudi na zdravje slabo vpliva. Mnogo tisoč ljudi vspravlja zato za varstvo in za nego kože Fellerjevo priznano pomado za obraz z znamko »Elsa«, ki stane samo 2 K (2 lončka polnime prosto 5 K). V nasprotju z drugimi čisto škodljivimi lepilnimi sredstvi je ta docela neškodljiva. Odstrani vse nečistoče kože, obnavlja jo po pred solnčnim pikom, solnčnimi pegami, odstrani ogrce i. dr.

Mesto ostriega, čestokrat škodljivega mila, vzemite za obraz Fellerjevo Lepilno milo (1 K) ali Fellerjevo borsko milo (30 vin) in toaletni umivalni prašek (borskov prašek) 1 K.

Goste lase, ki naredi vsak obraz lepši, se doseže po negovanju s Fellerjevo pristno Tannochina pomado za rast las z znamko »Elsa«. (Lonček prve vrste 1 K 60 vin, močnejše druge vrste 3 K). Ta pomada očisti lasišče, zabrani plešo in predčasno osivenje, povzroči novo rast zdravih, gibčnih, dolgih las, tudi lasi, ki se jih lahko česne v lepe lizure. Pomada ne vsebuje nikakršnih škodljivih sestavin in tedaj vsakakor zasluži prednost pred mnogimi drugimi pomadami, kakršne mnogi nekekarjari ponujajo. Za nego brk je priporočljivo Fellerjevo milo zilo za brke (50 vin). Naroča naj se naravnost pri E. V. Feller, lekarnar, Dubica. Elze trg šteje 211.

Feller, lekarnar, Dubica. Elze trg šteje 211.

Novi uspehi.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 2. januarja. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. V Dobruški bil je sovražnik na Macin nazaj vržen. V Moldavi stojijo zvezne bojne sile pred obrambenimi črtami od Braile in Focsani. Južno krilo armadne fronte nadvojvode Jožefa napravilo je včeraj zlasti v prostoru od Paulesci in Soveja napredke. Naše čete vzele so v naskoku tukaj in južno-vzhodno Harje več sovražnih postojank. Pri Stanislavu bili so ruski oddelki zavrnjeni.

Italijansko in južno-vzhodno bojišče. Nespremenjeno.

Namestnik generalštabnega šefa
pl. Höfer, šul.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 2. januarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Pri Ypernu zivahni artiljerijski boj. Angleški napadi z ročnimi granatami bili so zavrnjeni. — V Champagni, v Argonskem gozdu in na vzhodnem bregu Maase vdrie so nemške napadalne čete in patrolje v francoske järke in so se vrnile z vjetimi in plenom po povelju nazaj. Eno angleško bojno veleletalo padlo je v naše roke.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Podjetja ruskih lovskih komand južno od Rige, južno-zapadno od Dünaburga in zapadno od Stanislava ostala so brez uspeha. — Fronta nadvojvode Jožefa. Južno doline Trotusul prišel je visočinski hrbet Mr. Altucana z zopetnim naskokom v nemško last. Ob izgorjiva Berceške k Serethu vodčih dolinah vrgli so napadi sovražnika nadalje nazaj. Naše čete vzele so v naskoku na obeh straneh doline Oitöz več visočinskih postojank. Soveja v dolini Susite je zavzeta. Rusko-rumunski sunki bili so odbiti. Vjeli smo 300 mož. — Armada Mackensen. 9. armada prisilila je Rusa, ko je v oistem zasledovanju vrgla njegove zadnje straže, k nadaljnjemu umikanju. Od zapada in juga bližajo se nemške in avstro-ogrške čete postojankam mostičja pri Focsani in Fundeni. Nad 1300 vjetih in mnogo vojnega materiala ostalo je v rokah neutrudljivega zasledovalca. Med Buzacilom in Donavo drži nasprotnik svoje mostičje. Vzhodno od Braile v Dobruški vzele so nemške in bolgarske čete trdno branjene postojanke Rusov in so vrgle nasprotnika nazaj na Macin.

Prvi generalkvartirni mojster
Ludendorff.

Pomerska bitka na Otrantski cesti.

Iz opisa mornariškega sotrudnika »Pester Lloyd«:

Mala flotilja naših rušilcev je dosegla v noči od 22. na 23. december uspeh, ki je znamenit v marsikakem pogledu. Po Otrantski cesti se premikajo italijanski transporti za Albanijo, kar je vzrok, da naši podmorski čolni pogostoma obiščejo to morsko pokrajino. V obrambo Otrante ceste križarijo tam okoli italijanski oboroženi nadzorovalni parniki. To so ribiškim ladjam podobna vozila z znatnimi topovi oborožena. Marsikateri tak parnik so že uničili naše pomorske bojne sile. V varstvo teh parnikov pa imajo Italijani v posameznih pristaniščih rušilce, pripravljene, da jim prihitijo na pomoč v najkrajšem času. Kot taka oporišča prihajajo v poštev v prvi vrsti Brindisi, Valona in Otranto. Iz vseh teh treh krajev se more z brzimi rušilci doseči središče Adrije na zvezni črti Brindisi-Semeni v eni uri približno. Zatorej je položaj tak, da morejo Italijani tamkaj prisiliti avstro-ogrške bojne sile na morju k boju. Štirje naši rušilci, počasnejši in manj oboroženi kakor italijanski »Indomiti«, 680 ton in 30 do 35 morskih milj hitrosti na uro, so napravili sunek

v Otrantsko cesto. Zadelo so na dva nadzorovalna parnika, katere so potopili. Italijani so pozvali pomoč. Šest rušilcev tipa »Indomiti« je zaprlo naši flotilji povratek. Eden italijanski rušilec je bil hitro zažgal. Nadaljni boj se je odigral na kratko razdaljo. Tekom boja so bili najmanj trije italijanski rušilci težko zadeti in so zbežali. Eden izmed njih je bil posebno težkega neznanega tipa. S prepoditvijo treh težko poškodovanih rušilcev je bilo boja konec. Ostali dve ladji, ki sta bili mogoče tudi težko zadeti, se nista spustili v nadaljni boj. Naše bojne sile so se vrnile, imele so jako neznatne poškodbe, eden mož mrtev, ranjen nihče. Uspeh je nepričakovano ugoden. Italijani so razpolagali z najmanj devetimi 12cm topovi hitrega naboja, tridesetimi 76 mm brzostrelnimi topovi; z ladjami najmanj 7500 ton in s hitrostjo 30 do 35 vozlov. Nasproti njim je stalo na naši strani okoli 1600 ton in štiriindvajset 7 cm brzostrelnih topov, hitrost naših vozil je bila manjša kakor pri sovražniku. Teža vseh nenkrat oddanih strelcev je bila pri Italijanih skoro štirikrat tako velika kakor pri nas. Kljub tej ogromni premoči je bil sovražnik premagan in razpršen. To je uspeh nadvladajočega izvežbanja v peljanju, samo potem takega izvežbanja se more zmagati tako veliko razliko v razmerju sil. Vrstost naših mornarjev se je izkazala v boju seveda tudi v polni meri.

128 ladij potopil.

K.-B. Berlin, 27. decembra. Glasom listov je kapitan-lajtnant Valentinier, kateremu se je podelil red »Pour le merite«, s svojim podmorskim čolnom 128 ladij skupno 282.000 tonami potopil, med njimi en francoski kanonski čoln, en parnik za prevažanje vojakov, 4 parnike za prevažanje vojnega materiala, en francoski podmorski čoln in 14 parnikov za prevoz. Valentinier je imel pri tem mnogostevilno bojov z oboroženimi sovražnimi čolni in je zaplenil 2 topova. Potopil je tudi v pri tani Funchal (Madeira) tri parnike, priplul 4000 metrov blizu mesta in vzel pristanisce uspešno pod okluzo.

Dva velika laška parnika potopljena.

K.-B. Bern, 27. decembra. Glasom »Tempsa« bil je italijanski parnik »Emanuele Accame« (3412 ton) od enega podmorskega čolna potopljen. Posadka je bila rešena.

K.-B. Bern, 27. decembra. Italijanski parnik »Angelo Paradi« (3825 ton) bil je od nekega podmorskega čolna potopljen.

Grki proklinjajo Venizelosa.

K.-B. Rim, 27. decembra. Glasom poročila Agencije Stefani iz Aten slo je okoli 100.000 mož, žensk in otrok vseh stanov včeraj popoldne na Marsovo polje v Atenah, da izvrši slavnostno po stari šegi proklinjanje Venizelosa kot izdajalca domovine z metanjem kamenja in zažiganjem Venizelosove slike. Metropolit, obdan od vse duhovščine, je izrekel istotako prokletstvo. Vrženo kamenje napravlja grič, na katerega se bo postavilo tega čina se tikočo spominsko tablo. Med in po ceremoniji se ni zgodila nobena nepriklipa. (Iz tega je razvidno, da prijatelja naših sovražnikov, od Angležev podkupljenega izdajalca Venizelosa, grško ljudstvo ne mara več. Op. ur.).

Hrepenenje po miru.

Naši sovražniki odklanjajo mir.

Že v zadnjih številkah smo objavili vore odgovornih ministrov na Rusi! Angleščem, ki so se z vso strastjo besnega sovražstva izrekli proti zavravnih pogajanju, čeprav so njih armagane in hrepenje vse človeštvo nemu miru. Zdaj objavlja »Age« odgovor združenih naših sovražnikov in naših zaveznikov mirovne vrazniki« odklanjajo mirovnih pogajanju.

li
zet
svb
otku
nade
po zat
ice Ha
kov na
predloge
priče
Jni torej s

majo dovolj na tem grozovitem prelivanju krvi... Zdaj je dvoje glavna stvar: prvič to, kaj bodejo k tej krivici blaznosti rekle nevtalne države, ki same občutijo na lastnem telesu grozote vojne. Drugače pa — smo mi in naši zavezniki zdaj prisiljeni, da brezobzirno in kot veličastni silobran nadaljujemo vojno, dokler ne bode nasprotnik v obupu izprevidel, da je preslab, razrušiti in raztrgati našo domovino. Kot zmagovalci na vseh bojiščih smo ponudili roko v spravo, samo da rešimo človeštvo te krvave vojne nadloge. Ker sovražnik v svoji blaznosti to roko odklanja, nam ne preostane drugega, nego poiskati si z ojstrino meča svojo pravico!

Primanjkuje nam prostora, da bi hinavski odgovor entente, kakor ga prinaša „Agence Havas“, dobesedno objavili. Pravo oficijelno besedilo itak še ni znano. Kadar pride to v roke naših diplomatov, bode šele mogoče, izpoznati in zavreči vse nasprotnike trditve. Na vsak način pa je že zdaj dokazano, da smo mi napadeni in da se le branimo, da smo mi v resnici miroljubni, da pa se seveda od jelekne družbe sovražnikov ne pustimo zahrbtno umoriti!

Severne države za mir.

Švedska, norveška in danska vlada so sporazumno izročile vsem vojnojočim se državam noto, v kateri se pridružujejo ameriški noti. Glasi se tako-le:

Z najživahnnejšim interesom je kraljevska vlada izvedela o predlogih, ki jih je napravil predsednik Združenih držav Amerike v svrhu, da olajša odredbe za uresničenje trajnega miru. Kolikor tudi ostaja kr. vlada pripravljena, preprečiti vsako vmešanje, ki bi ranilo opravičena čutila, bi vendar svojo dolžnost napram lastnemu ljudstvu in človeštvu v splošnem zanemarjala, ako ne bi izrazila svoje najglobljeje simpatije za vse prizadevanje, ki bi k temu pomagalo, postaviti cilj napredujočemu nabiranju žalosti in izgub moralne ter materijalne nature. Ima upanje, da bode inicijativa predsednika Wilsona vodila do uspeha, vrednega visokega mišljenja, od katerega se je pustil voditi.

Odgovor Avstro-Ogrske severnim državam.

K.-B. Dunaj, 1. januarja. Po ministru zunanjih del zastopnikom Švedske, Danske in Norveške na njihovo mirovno noto dne 31. decembra dani odgovor se glasi:

Čast mi je bila dobiti noto z dne 29., s katero ste izvolili, me obvestiti o interesu in sočutju Vaše vlade na zadnjem koraku prezidenta Združenih držav v svrhu zagotovitve trajnega miru in o upanju Vaše vlade, da bo inicijativa gospoda Wilsona imela uspeh, ki bo vreden vzvišenega mišljenja, ki ga je vodilo. C. in k. vlada je v prijetnem položaju konstatirati, da soglasja njenim naziranjem z onim Vaše vlade in da je v svojem, dne 27. m. m. izrečenim odgovorom napravila simpatičen sprejem nasvetu prezidenta Združenih držav ameriških, čigar veledušne nagibe uvaža. Z zadovoljstvom gleda torej c. in k. vlada na podporo, ki jo je kraljevska vlada švedska (danska, norveška) naklonila Wilsonu inicijativi. Proseč, da izvolite o tem obvestiti svojo vlado, porabljam to priliko itd.

Izpred sodišča.

14-letni požigalec.

Celje, 23. decembra. Komaj 14-letni Ignac Murko iz Podplata pri Rogatu je bil obdožen, da je pri svoji lastni materisti trikrat zažgal. Dne 21. julija pogorela je vinogradniška hiša, dne 16. avgusta pa svinjak. Dne 22. avgusta nastal je v stanovanjski hiši požar, ki je deloma podstrešje uničil; dne 25. avgusta pa je zopetni požar vpepelil hlev in gospodarsko poslopje z vso krmo in gospodarskim orodjem. Škoda znaša okroglo 10.000 kron. Začetkoma se je sumilo, da so tuji postopaki zažigali. Končno pa je padel sum na obtožena. Mladi zločinec je orožnikom svoje požige takoj priznal.

Pravi, da je zaradi tega zažigal, ker je njegova sestra slabo z njim ravnila. Deček je bil že od nekdaj hudoben, lažljiv in len. Sodnija ga je obsodila na 4½ leta težke ječe.

Obsojeni milijonar.

Zombor, 23. decembra. V Baji stanujoči graščak in mlinski lastnik Juri Tomanovič prišel je v kazensko preiskavo, ker se je v njegovem imenu vedno cesarske naredbe preziralo. Dognalo se je, da se je v tem imenu vršila prosta kupčija z moko in da je Tomanovič moko za 100% nad najvišjo ceno prodajal. Med razpravo oglasilo se je mnogo razbremenilnih prič. Posamezni so so zagovarjali in so bili kaznovani, tako ekonom Ludovik Pollak na 30 dni zapora, neki Geza Pollack na 300 kron globe itd. Dva denarna zavoda v Baji in 70 prebivalcev je bilo v razpravi hudo razkrinkanih. Tomanovič, ki je milijonar (!), bil je obsojen na 3 mesece ječe in 5000 kron denarne globe.

Tatovi na kolodvoru v Zagrebu.

Zagreb, 30. decembra. Gjuro Kuhar in več njegovih tovarišev so se imeli pred sodnijo zagovarjati. Kakor svoj čas poročamo, so skozi tri mesece iz železniških tovornih vozov, v katere so vlomili, tobak, cigare, sladkor, kavo, milo itd. krađli. Prizadeli so škode za več tisoč kron. Na obtožni klopi sedela sta tudi neki Bratanič in njegova žena, ki sta ukradene stvari skrivala in prodajala. Od obtožencev so bili trije obsojeni vsak na 2 leti težke ječe, dva druga pa vsak na tri mesece zapora. Ostali obtoženci so bili oproščeni.

Beg Rumunov.

Z ozirom na uradna poročila prinašamo zemljevid, ki kaže zlasti obsejne rusko-rumunske pokrajine. Premagana, razbita, demoralizirana in demorganizirana rumunska armada,

ki jo tudi ruske pomožne sile v svojem umikanju niso zamogle zadržati, beži pred avstro-ogrskimi in nemškimi zmagovalci proti besarabski meji, da bi pri „mamiči Rusiji“ našla zavetista. Zalostna usoda, — ali zaslužena usoda izdajalca!

Štejejo pa so proti bolečinam in prehlajenju posebno obtožljiv. Treba je torej, da se ima že za pomirjen, vedno pri domu zanesljivo, bolečine odpravljajoče sredstvo. To je jako lahko ugotoviti, ker se Fellerjev staroznani bolečine odpravljajoči rastlinski esenci fluid z zn. „Ela-fluid“ 12 steklenic povzroči franco za 6 K (predvojna cena) dobi. To dobro domače sredstvo sluti izborno proti raznim bolečinam in za negovanje trupla. Njegov blagodejni učinek se je od mnogih zdravnikov prekušil in javno potrdil. Tudi predstoji dokazju več kot 100.000 zahvalnih pism. „Ela-fluid“ naroč se edino pristnega od apotekarja K. V. Feller, Stubica, Elia-trg šte. 241 (Hrvatko). Kdor trpi na prebavnih letavah, zamore naroditi obnem tu Fellerjeve prebave pospešujoče, mlo odvajajoče Rihabharara-kroglice z zn. „Ela-kroglice“. 6 kroglice stane franco 4 K 40 vin. 12 kroglice franco 6 K 40 vin. Izborno ime vlijavo pa tudi vsi drugi Ela-preparati in opozarjamo se na krasno sredstvo zoper kurja ošena. Fellerjev turistični flajter z zn. „Ela“ v kartonu po 1 K in po 2 K. Hvali se proti migreni Fellerjev Mentolni črtik z zn. „Ela“, 1 karton 1 krono. (b)

Vojni dogodki leta 1916.

Tretjič smo doživeli novo leto v vojni, v tej nezasišani in nepričakovani vojni, ki

nam je naravnost uganka. Kajti kdo na božjem svetu bi mogel misliti, da bi trajalo tako grozovito prelivanje gorke človeške krvi tako dolgo, toliko dni in tednov in mesecev in zdaj celo let? ... Pa kaj bi se zdaj s temi misli glave razbijali! Doživeli smo zgodovinski čas, ki ni bil nikjer zapisan in mišljen, ki pa je prišel, kakor nevihta, kakor huda ura, brez vprašanja ... V zavesti, da mi vsi to grozovito vojno nismo zakrivali, da smo le figure v tragediji človečanstva, praznovali smo letos — brez belega kruha in blagoslovljenih pečenk, — božične praznike in novo leto. Najbolj pa nas je dvignila ob novem letu zavest, da orožje naših hvalabnih vojakov in ono naših zvestih zaveznikov ni bilo premagano. Tudi preteklo leto nam je prineslo le zmago za zmago, čeprav seveda proti celemu svetu sovražnikov nismo zamogli izsiliti konečno odločitev. Sovražniki se branijo v svoji krvavi blaznosti še vedno zaželenega miru, kakor da bi pričakovali vražjo pomoč za svojo tiransko zmago. Ali polagoma bodejo morali čutiti, da je naša in naših zaveznikov pravica nepremagljiva, da gremo mi naprej in ne oni, da vsako podaljšanje te vojne torej nam koristi, sovražnikom pa škoduje ...

V naslednjem hočemo nasteti poglobitve in najvažnejše vojne dogodke preteklega leta 1916. Posameznosti zaradi pomanjkanja prostora seveda ne moremo navajati.

Začetkom l. 1916 bili so se hudi boji med Avstrijci in Rusi na vzhodno-gališki fronti, pri katerih sovražnik ni zamogel nobenega aspeta doseči. — Dne 5. januarja so sprejeli Angličje postavo o splošni vojni dolžnosti, da bi na tej podlagi nas in naše zaveznike premagali. — Dne 9. januarja prepodili so Turki združene Angličje in Francoze iz Sodd-il-hara; s tem je bil polotok Gallipoli popolnoma od sovražnika očiščen; vso dardanelsko podjetje sovražnikov je bilo torej sramotno končano. — Isti dan izgubila je Anglija vsled neke mine bojni parnik „Edvard VII“. — Dva dni pozneje zavzele so naše in rumunske čete skalo Lovćen, ki se je je smatralo vedno za nepremagljivo. Par dni pozneje so prišli naši vojaki že v črnogorsko prestolico Cetinje. Kralj Nikita, zvit lišjak, ponudil je dne 17. januarja mir in je sprejel brezpogojno odločitev oročja. S tem je sam svojo osebo spravil na varno. Naši vojaki pa so vdrli v Albanijo in so dne 24. januarja zasedli Skutari.

Dne 2. februarja dospel je od nemške pomožne križarke „Möwe“ zavzeti angleški parnik „Appam“ z mostvom in pasažirji sedmih potopljenih angleških parnikov v ameriško pristanišče Newport-News. — Isti dan je bil namesto odstopivšega Goremykina za ruskega ministerskega predsednika Stürmer imenovan. — Dne 4. februarja je prišla vest, da je bil uničen nemški pomorski letalni stroj „L 19“. Angleški parnik „King Stephen“ je prišel blizu, ali mostvo je pustilo nemške vojake raje v morju poginiti, nego bi jih rešilo. — Dne 16. februarja prišli so Rusi v od turške posadke zapuščenno trdnjavo Erzerum. — Dne 22. februarja pa so pričeli velikanski boji za Verdun; pačerska utrdba Douaumont bila je od Nemcev dne 26. zavzeta; vjelo se je mnogo nad 10.000 francoskih vojakov. — Dan pozneje vzele so avstro-ograke čete albansko prestolico Durazzo. Vjeti pri Verdunu pa so presegali ob koncu meseca število 16.000.

Dne 4. marca pripeljala je nemška pomožna križarka „Möwe“ po večmesečnem uspešnem križanju v svoje domovinsko pristanišče; pripeljala je seboj poleg mnogostevilnih vjetih tudi zlata za en milijon mark. — Dne 12. marca znašalo je število vjetih Francozov pri Verdunu že več kot 26.000 mož. — Dne 15. marca odstopil je veleadmiral v. Tirpitz; na njegovo mesto je stopil v nemškem mornariškem uradu admiral v. Capelle. — Dne 21. marca pa je pričela velika ruska ofenziva proti fronti v pokrajini jezera Narocz; prinesla ni sovražniku niti najmanjšega dobička, pač pa naravnost ogromne krvave in druge izgube.